

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 31 lipca 1922 r.

o zmianach i uzupełnieniach rozporządzenia z dnia 30 maja 1922 r. o czasowych ulgach taryfowych przy przewozie kolejami artykułów żywnościowych i opału domowego.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowem przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów, oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) zarządza się w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu z dnia 30 maja 1922 r., o czasowych ulgach taryfowych przy przewozie kolejami artykułów żywnościowych i opału domowego (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 45, poz. 384) wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

W § 1 tego rozporządzenia (str. 706) po słowach „Podgórze Płaszów” dodaje się słowa: „Podgórze — Wisła”; słowa zaś „z dnia 1 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 40, poz. 243), wraz z późniejszymi zmianami i uzupełnieniami” zastępuje się słowami „z dnia 1 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 48, poz. 428 i № 55, poz. 500)”; pozatem wysokość stawki taryfy gospodarczej „4 mk. za każde 100 kg. i 10 km.” zmienia się na „10 mk. za każde 100 kg. i 10 km.”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1922 r. i ma moc obowiązującą do dnia 31 sierpnia 1922 r.

Minister Kolei Żelaznych:

Ludwik Zagórny-Marynowski

Minister Skarbu:

Jastrzębski

Minister Przemysłu i Handlu:

Stefan Ossowski
